

украси. Но ето постното време и покаянието преминава, душевната труда са разсипва, спасителното торжище са развале, воскресенето приближава, и са готови кънци отъ бога за традниците: потръде-ти ся проче отъ се сърце таа неделја, припаднете на бога съ молене, притечете въ църкова, да послушате христовите мъки, които са пре-търпели за насъ, и обявляйте да посрещнемъ христа, който иди да воскреси нашите души отъ гробовете, като Лазара отъ гроба. Но да видимъ нашата душа каква вечеря ще мъ наготви, като лазаровите сестри. Можи нѣкой отъ васъ да кажи, гдѣ да видимъ ны христа чи да го гостимъ? Но азъ ви увѣрявамъ чи ны го гледамъ катадневно напредъ си, но го заминавамъ: защото като видимъ единого просака, или сиромаха, то ны гледамъ самаго христа, и като сторимъ нѣкое добро на сиромаха, то стрѣвамъ на христа. За твой, ако искате да гостимъ христа, като Лазаровите сестри, нахранете гладни сиромаси и тога ви гоцвате самаго христа.

Слушатели християне, ето христосъ иди, но да видимъ, кой с достоенъ да излѣзи да го посрещни, съсъ постъ и мылостына, съсъ покаянието и исповѣданіе: който съ испълнилъ тѣзи добре, нека излезни съ тѣхъ, като съ финиковъ пръчка, да посрещни христа, да постели своето сърце съ добрины, като Йерусалимскія пъти, съ клонове, да прѣемни тѣлото и кръгъ христова (причастиенето) и да рече като онѣзи незловиви деца спаси мя господи. Но азъ знамъ добре, чи има многъ човѣци, не само недостойни за свѣтото причащеніе, но има и слабовѣрни като блудниците, завистливите, и грѣшните, които холѣтъ нашата свѣтка вѣръ, съ тѣхните грѣхове. Но тѣквиши грѣшници и недостойни, трѣбъ или да са покаяни отъ сърце, или да не приближаватъ до святото причащеніе: защото, ако са причасти като Йода, той зема огънъ, който мъ изгаря душатъ. Защото Богъ колкото е милостивъ, толко е и правосъденъ, сега иди кротъкъ и смиренъ, но ще доди и страшенъ съдъ, да сѫди нашите грѣхове, за твой трѣбъ сега да прѣем-вамъ христовата наука, както са прїали него онѣя незловиви деца, а като беззаконните евреи, или като Йода, който го предади, кое-то е страшно и да са помисли. Но християне, единъ земленъ царь, да ви поискавъ да доди въ нѣкомъ кѫщи, и да проводи слѣгъти си да извѣсти напредъ царското дохожданіе, за да мъ пригответи място, а като доди да намери мястото не чисто, и безчестно, тога онѣи кѫцовници, какво ще прѣемни отъ цара, нали страшно наказаніе? Ето самъ царь небесный, който иска да доди въ нашите сърца, проводилъ своите слуги църковните проповѣдници, да ны известятъ, за да си очистимъ сърцата и да се причаствимъ достойно: ами ны като слушамъ царското извѣстїе, и не очистимъ сърцата си отъ зло, но са